

رادیکالایسم نرم

متعارف‌کردن یا همگون‌سازی شرایط ناهمگون، موجب می‌شود کلیشه‌های مخرب دولت قبل نظام‌مند شود و در مجموعه کلیشه‌های دولتی جا خوش کند. ازاین‌رو حسن روحانی ناگزیر است دست به تغییر بزند. حتی حفظ نیروهای به‌جامانده از دولت احمدی‌نژاد در سازوکار بوروکراتیک دولت خسارت‌بار است. سازش و ماندگاری این نیروها در پست‌های تصمیم‌گیرنده افزایش‌است و ترس از تنش و تغییر و هراس از انگ تندروی از سوی مخالفان به دولت، نتیجه‌ای جز شکست تدریجی ندارد. حسن روحانی تنها فردی است که قابلیت آن را دارد که به‌نرمی رادیکال باشد و تا فرصت باقی است باید از این خصیصه سود ببرد. او می‌داند تداوم این وضعیت با ملاحظه‌کاری و محافظه‌کاری، تیشه به ریشه خود زدن است. از سوی دیگر مخالفان روحانی نیز می‌گویند تا با مانع‌تراشی و ناکارآمد جلوه‌دادن روحانی، اعتمادبه‌نفس دولتش را تضعیف کرده و از اقدامات مؤثر و عاجل آن جلوگیری کنند. آنان می‌خواهند چنان دولت را درگیر مشکلات و مسائل بوروکراتیک کنند که فرصت برخورد با مصائب اقتصادی به‌جامانده از دولت قبیل: رانت‌خواری، دلالی، سوداگری و واسطه‌گری و در یک کلام اقتصاد رانتی و انحصاری از دست برود.

دولت روحانی چهار سال توفانی را در پیش خواهد داشت. تاآنجاکه می‌توان گفت نقطه عطف زندگی سیاسی حسن روحانی در دوره دوم چهار ساله شکل خواهد گرفت. با علم به این نکته است که شاید اصلاح‌طلبان تمام‌قد پشت روحانی ایستاده‌اند و بر پیروزی مجدد او در انتخابات سال ۹۶ بافشاری می‌کنند. اصولگرایان نیز آینده خود را در حسن روحانی جست‌وجو می‌کنند، با این تفاوت که در شرایط سخت و ناهموار نمی‌توان به اصولگرایان چندان دل خوش کرد.

قصد برجام به کجا خواهد رسید؟

اگر کاهش شدید سطح روابط ایران با جهان به پشتوانه تصمیم‌های سازمان ملل متحد، آمریکا و اروپا، چند سال به طول انجامید احتمالا بازگشت روابط به سطح پیش از آن قدری بیشتر زمان خواهد برد. در نتیجه می‌توان انتظار داشت که آثار برجام قدری بیشتر زمان خواهد برد و برای مردم عادی نیز چندان محسوس نباشد. همین قدر که دیگر هر روز شاهد خبرهای پدی مانند سقوط ارزش پول ملی، افت شدید صادرات نفتی و تورم شدید نیستیم، خود می‌تواند نوید روزهای بهتری برای آینده باشد.

سرمایه‌ اجتماعی یا اقتصادی

او به جامعه روستایی چین که ردای سرخ چپ‌گرایی افراطی را بر تن کرده بود، اموخ‌ت تروتمندشدن هdfsی است که ارزش تلاش را دارد و از دل مائوئیست‌ها که عمل‌گرایی را تخطئه می‌کردند، «برگمائیست»ترین استان را ساخت و آنها را به این باور رساند به نیت خیر» کاری نداشته باشند، نتیجه را ببینند وقضاوت کنند! «دنگ» که در حیات مائو دچار تبعید و زندان شد، دست از اهداف خود نکشید و با برگ مائو، حکومت را در دست گرفت. او ابتدا اقتصاد روستایی را به پرواز درآورد؛ هرچند این پرنده هنوز هم در قفس کنترل دولت گرفتار است و غالباً شرکت‌های دولتی هستند که رشد می‌کنند و شرکت‌های خصوصی موفق آنهایی هستند که عناصر اقتصادی آنها تحت فرمان حزب عمل می‌کنند؛ اما می‌خواهند به‌تدریج این قفس را بزرگ‌تر معتقدند رشد چین در آینده متوقف یا حتی ممکن است محو شود. می‌گویند اگر حزب از اقتدارگرایی به سمت دموکراسی میل کند، احتمال توقف توسعه پیش‌بینی‌شدنی است. لذا تا زمانی که خرد جمعی همراه با همگرایی و تفاهم فی‌مابین دولت، مردم، بخش خصوصی و نهادهای مدنی ایجاد نشود، نمی‌توان انتظار محصولی به نام «توسعه» را که از برنامه‌ریزی نشأت می‌گیرد، داشت. توسعه‌نیافتگی با کمبود درآمد، ارزیابی نمی‌شود؛ چه اینکه در ایران قبل از انقلاب و در همین دهه اخیر، میلیاردها دلار درآمد کشور در یک ساختار ناکارآمد و خودشیفتگی مدیران توسعه‌نیافته و خودمدار بر باد رفت و دودش چشم و دل ملت را سوزاند؛ ناآنجاکه طبقه ضعیف، نحیف‌تر و نمودار توانایی اقتصادی طبقه متوسط جامعه رو به افول گذاشت. به همین دلیل است که عاملان برنامه‌ریزی توسعه و اقتصاد، رابطه مردم و دولت را شرط اصلی موفقیت برنامه‌ها می‌دانند و سرمایه‌گذاری، کوچک‌کردن دولت، آموزش، بهداشت، درمان عمومی و… را مسائل ثانویه می‌شماریند و براساس بررسی کشورهای که موفق بوده‌اند، به این نتیجه رسیده‌اند که «توانمندسازی» ملت‌ها سخن اول در رسیدن به اهداف هر برنامه‌ای است. امروز برنامه توسعه تنها ذکر آرمان‌هایی نیست که در قالب بند و تبصره مکتوب و به دستگاه‌های اجرایی ابلاغ می‌شود، هر برنامه‌ای که به پیدایش «سرمایه اجتماعی» و همگرایی جمعی ملت‌ها و اعتماد متقابل نیچنجامد؛ اگر در قالب میلیارد‌ها دلار «سرمایه اقتصادی» هم ترسیم شود، محکوم به شکست است. توجه به تغییری که در جهان در حوزه نگاه به اجرای برنامه با تاکید بر فاکتور سرمایه اجتماعی رخ داده، می‌تواند در سازمان برنامه و بودجه ما نیز مد نظر قرار گیرد.

مرتضی مدنی؛ چند وقتی می‌شود که وزیر نیرو، مسئولان دولتی و اعضای ارشد اتاق بازرگانی از ضرورت ایجاد بازار آب خبر می‌دهند. طرح مبهمی که تاکنون جزئیات آن در رسانه‌ها اعلام نشده است؛ اما وزیر نیرو می‌گوید «صددرصد» مقبول این وزارتخانه است و رئیس اتاق بازرگانی آن را «واجب‌ترین مسئله کشور» می‌داند.
ظاهرا کل ماجرا تبدیل آب به کالایی خریدوفروش‌کردنی و برچیدن بساط دولت از مدیریت، بهره‌برداری و توزیع منابع آبی است. دولت ادعا می‌کند آب را با بهایی به‌مراتب پایین‌تر از هزینه تولیدشده در اختیار مردم قرار می‌دهد؛ اگرچه مشترکان شهری، صنایع و کشاورزان درحال‌حاضر نیز بابت آبی که استفاده می‌کنند، پول پرداخت می‌کنند؛ اما برنامه دولت از ایجاد این بازار، فروش آب به مردم به بهای «هزینه تمام‌شد» تولید به همراه سود» است. بازار آب درعین‌حال با پروژه انتقال آب خلیج فارس به استان‌های مرکزی کشور و پروژه انتقال آب دریای خزر به سمنان گره خورده است که قرار است بخش خصوصی در انجام آنها مشارکت کند. «تفکیک مالکیت آب از زمین» نیز احتمالا از جمله برنامه‌های طراحان بازار آب در زمینه کشاورزی است تا آب‌های زیرزمینی را به کشاورزان صاحب چاه بفروشند. در شهر نیز شرکت‌های توزیع‌کننده آب که در ایران شرکت‌های آب و فاضلاب و در دیگر کشورها شهرداری‌ها و شرکت‌های خصوصی هستند، می‌توانند به‌طور رسمی و با ثبت در دفاتر قانونی، اقدام به خرید آب از حقه‌بداران کنند. در این فضا، بخش خصوصی می‌تواند با سرمایه‌گذاری و استحصال آب وارد بازار شود و محصول خود را با قیمت آزاد به فروش برساند. چنین فرمولی پیش‌ازاین در برخی نقاط دنیا اجرا شده است که از جمله می‌توان به بازارهای آب آریزونا، مکزیک، ویکتوریا در استرالیا، لس‌آنجلس، کلرادو و … اشاره کرد.

آب در قانون

اصل ۴۵ قانون اساسی می‌گوید ثروت‌های عمومی از قبیل دریاها، دریاچه‌ها، رودخانه‌ها و سایر آب‌های عمومی در اختیار دولت قرار دارد و ملی است، اما در ماده ۱۰۶ قانون برنامه سوم توسعه و مستندات اجرایی ماده ۱۷ قانون برنامه چهارم توسعه و ماده ۱۴۲ قانون برنامه پنجم توسعه بر لزوم تقویت بازارهای محلی آب و تسهیل مبادلات تاکید شده است. به‌علاوه قانون «تشویق سرمایه‌گذاری در طرح‌های آب» نیز مجوز فروش آب به قیمت توافقی را به سرمایه‌گذار داده است. هواداران بازار آب در توجیه این طرح به میزان مصرف شهروندان و محدودیت منابع آبی کشور استناد می‌کنند؛ درحالی‌که مخالفان با کالایی‌سازی این ماده حیاتی برای زندگی مخالف‌اند. براساس گزارش‌ها، ایران با متوسط بارندگی ۲۵۰ میلی‌متر در سال از کشورهای خشک جهان محسوب می‌شود و دارای منابع آب محدود است؛ از سویی الگوی مصرف آب هر ایرانی در سال‌های اخیر در عمل ۲۵۰ تا ۳۰۰ لیتر در روز بوده است، درحالی‌که سازمان ملل حداقل آب مصرفی هر شهروند را برای حفظ بهداشت و سلامت جامعه ۹۹ لیتر در روز تعیین کرده است. همچنین ۹۵ درصد آب به‌دست‌آمده در کشور در بخش کشاورزی مصرف می‌شود که راندمان این حوزه به طور متوسط در حدود ۳۷ درصد گزارش شده است.

در پایان هفته دوم مرداد، بازار با قدرت به روند مثبت شکل‌گرفته از ابتدای تیرماه ادامه داد. شاخص کل با افزایش قابل‌توجه هزارو ۶۵۸ واحدی به عدد ۷۷هزار۸۲۳ رسید که ۷۹۳ واحد این افزایش در روز چهارشنبه بود. بیشترین حجم معاملات هفته گذشته به ترتیب شامل گروه‌های خودرو و قطعات، فلزات اساسی، فراورده‌های نفتی و استخراج کانی‌های فلزی بوده است. در فرابورس نیز با عرضه اولیه ۹ درصد از سهام شرکت آتیه داده‌پرداز، قطار عرضه‌های اولیه فرابورس به ایستگاه ششم خود رسید. ۱۴میلیون سهم «ایراد» که به فرایند کشف قیمت اختصاص یافته بود، در کسری از ثانیه

شرق: درحالی‌که بازارهای داخلی ایران تعطیل بود، قیمت جهانی طلا، پنجشنبه، تحت تأثیر کاهش نرخ بهره انگلیس، با افزایش مواجه شد؛ روندی که جمعه، اصلاح و در سطح هزارو ۳۶۰ دلار در هر اونس تثبیت شد. به گزارش سایت طلا، به نقل از روتترز، بانک مرکزی انگلیس پنجشنبه تصمیم گرفت برای نخستین‌بار از سال ۲۰۰۹ میلادی، نرخ بهره را کاهش دهد. براساس این گزارش، بانک مرکزی انگلیس نرخ بهره را از ۰٫۵ به کمتر از ۰٫۲۵ درصد کاهش داده است تا نگرانی‌های مربوط به خروج بریتانیا را از اتحادیه اروپا کاهش دهد. قیمت جهانی

اقتصاد

کارشناسان درباره اجرای نادرست طرح بازار آب هشدار دادند

عطش برداشت بیشتر از سفره‌های زیرزمینی

عکس منبع محلی ایران

آماده‌سازی مردم
حسین آقامحمدی، کارشناس منابع آبی، در گفت‌وگو با «شرق» با اعتقاد بر اینکه بحث چند وقت اخیر مسئولان دولتی درباره ایجاد بازار آب، زمینه‌سازی برای ایجاد آماذگی در مردم و مدیران میانی برای افزایش قیمت آب است، می‌گوید: کشور ما درگیر مشکلی اساسی است و اگر از این مشکل آگاه باشیم، می‌توان فهمید کدام صحبت‌ها طاهرسازی است.

هزینه‌های حمل‌های انرژی در ایران، ازجمله آب، برق، گازوئیل و بنزین، از پیش از انقلاب با قیمت جهانی انرژی قابل قیاس نبوده است و این شکاف باید هرچه‌زودتر اصلاح می‌شد. بانک جهانی برای اصلاح قیمت حامل‌های انرژی سه پیش‌شرط اعلام کرده است: صندوق ذخیره ارزی پروپیام، اعتماد بین مردم و حکومت و تیم اقتصادی باتجربه و هماهنگ. دولت احمدی‌نژاد چشم‌پسته و بدون توجه به این پیش‌شرط‌ها، قیمت حامل‌های انرژی را گران کرد که هم باعث نارضایتی مردم شد و هم نتوانست منابع پولی پیش‌بینی‌شده از محل افزایش قیمت‌ها را به دست آورد؛ بنابراین وقتی صحبت از بازار آب می‌شود، به این مناسبت که می‌خواهند یک بار دیگر قیمت حامل‌های انرژی و در اینجا آب را افزایش دهند.

چاه‌ای نیست

او این تصمیم را منطقی می‌داند و ادامه می‌دهد: با ادامه وضع فعلی مصرف مردم، چاه‌ای جز افزایش قیمت‌ها نیست؛ مثلاً یک کشاورز با آب عمق ۱۰ متر زمین را کشت می‌کند و هندوانه به عمل می‌آورد. او بابت کشت هندوانه ۱۰ میلیون تومان سود می‌کند اما در واقع ۱۰ میلیارد تومان به اقتصاد کشور ضربه زده؛ چراکه از آب و برق ارزان استفاده کرده است. در بحث بازار آب می‌توان به انتقال آب از خلیج فارس به کرمان و یزد یا دریای خزر به سمنان اشاره کرد؛ اما مگر می‌شود آب را در این استان‌ها به قیمت مثلاً ۱۰ هزار تومان به‌ازای هر مترمکعب فروخت و در در دیگر نقاط کشور به قیمت ارزان‌تر؟

خطر نابودی زندگی کشاورزان

اما پرویز کردوانی، کارشناس منابع آبی، معتقد است ایجاد بازار آب به منزله فروش آب چاه‌های کشاورزان به خود کشاورزان است. او به «شرق» می‌گوید: زمانی که انقلاب شد، کشاورزی

برنامه دارند از بندرعباس به سیرجان، از سیرجان، به مس سرچشمه و از آنجا به چادرملو در یزد، ۷۴۰ کیلومتر کانال‌کشی کنند. گفته‌اند ممکن است در این مناطق آب را متر مکعبی ۱۰ هزار تومان عرضه کنند که در این صورت برای صاحبان صنایع به‌صرفه نیست؛ این همان بازار آبی است که همواره آن را تکرار می‌کنند. **دولت‌ها سابقه خوبی ندارند**
انوش نوری‌اسفندیاری، پژوهشگر اقتصاد و مدیریت آب، هم در گفت‌وگو با «شرق» با تاکید بر اینکه هنوز بستر برای عملیاتی‌کردن بازار آب فراهم نیست، می‌گوید: بازار غیررسمی آب درحال‌حاضر نیاز مردم را به مبادله آب تا حدودی تأمین می‌کند. وقتی دولت از نظر روشن‌کردن جوانب حقوق رسمی چه در زمینه مالکیت زمین چه سایر حوزه‌ها، ناتوان است، مردم براساس عرف و شرایط نانوشته خود مسائل را به‌لحاظ حقوقی حل‌وفصل می‌کنند. عضو شورای راهبردی اندیشکده تدبیر آب ایران تصریح می‌کند: درحال‌حاضر مردم در زمینه آب سطحی از زیرزمینی، مازاد آبی را که دارند، بین خود خریدوفروش می‌کنند، حال ممکن است فردی چاهی رسمی یا غیررسمی داشته باشد و از آن برای دریاچه‌ها اولویت‌بندی کرده‌اند؛ بنابراین آبی که در اختیار کشاورزان قرار می‌گیرد، سالانه کمتر می‌شود و به تبع آن کشاورزان را روستاها به شهرها مهاجرت می‌کنند و روستاها خالی از سکنه می‌شوند. حتی در بسیاری از استان‌ها کاشت یک‌سری از محصولات ممنوع شده است. می‌آیند در چاه‌های به‌اصطلاح غیرمجاز را می‌بینند. وقتی در چاهی بسته می‌شود، امنیت زندگی چندین خانوار که زندگی‌شان از راه آن چاه می‌گذرد، نابود می‌شود.

این اقلیم‌شناس و جغرافی‌دان با بیان اینکه دولت روی چاه‌های مجاز کنترل بیشتر گذاشته و میزان مصرف را محدود کرده است، ادامه می‌دهد: کشاورزان در حال‌حاضر حقه‌به سطحی را پرداخت می‌کنند؛ اما برای آب‌های زیرزمینی پول نمی‌پردازند. بازار آب یعنی گرفتن پول از کشاورزان به‌ازای استفاده از آب‌های زیرزمینی، در واقع می‌خواهند آب چاه‌های کشاورزان را به خود آنها بفروشند. او در بخشی از این گفت‌وگو به اظهارات حمیدرضا تشیعی، معاون شرکت مهندسی آب و فاضلاب کشور، در تیرماه گذشته اشاره می‌کند که گفته بود ۹۰هزارکیلومتر از شبکه توزیع آب شهری و روستایی فرسوده است.

کردوانی می‌گوید: حجم هدررفت آب از این شبکه فرسوده بالغ بر ۵۰۰میلیون مترمکعب است و ترمیم آن به اعتباری معادل چهارهزارو ۷۰۰ میلیارد تومان نیاز دارد. این را درست نمی‌کنند؛ اما می‌خواهند آب چاه کشاورزان را پولی کنند. این کارشناس منابع آبی معتقد است بابت حقه‌بهاه نباید پولی گرفته‌شود و می‌گوید در چند سال اخیر هزینه حقه‌به دو برابر و هزینه مازاد استفاده چندین برابر شده است. او ادامه می‌دهد: در همه‌جای دنیا اول کشاورزی را رونق می‌دهند، سپس صنایع را؛ صنایع بزرگ را هم در کنار رودخانه‌ها یا دریاها احداث می‌کنند تا عامل مالی مشکلی به وجود نیاید. در اینجا صنایع بزرگ را در استان‌های کرمان، یزد و … احداث کرده‌اند تا حالا آب را از دریا به آنجا منتقل کنند؛

او ادامه می‌دهد، سپس صنایع را؛ صنایع بزرگ را رونق می‌دهند، سپس صنایع را؛ صنایع بزرگ را هم در کنار رودخانه‌ها یا دریاها احداث می‌کنند تا عامل مالی مشکلی به وجود نیاید. در اینجا صنایع بزرگ را در استان‌های کرمان، یزد و … احداث کرده‌اند تا حالا آب را از دریا به آنجا منتقل کنند؛

عنوان شاخص	۶ مرداد	۱۳ مرداد	تغییر
کل	۷۶۴۵۲۷	۷۷۸۸۳۳	۱۶۵۷۶
شاخص قیمت	۲۷۱۵۹۶	۲۷۷۴۶۱	۵۸۶۵
شاخص کل (موزن)	۱۴۰۵۸۹	۱۴۶۶۵۷	۶۰۶۸
شاخص قیمت (موزن)	۱۱۲۵۳۶	۱۱۴۱۴۶	۱۶۱
آزاد شاپور	۸۵۵۳۵۲	۸۷۵۳۷۶	۲۰۰۲۲
۵۰ شرکت بزرگ	۳۰۲۹۱	۳۱۰۸۹	۷۹۸

ارز	قیمت (تومان)	تغییر
دلار آمریکا	۳۵۲۷	۴-
یورو	۳۹۴۰	۲۵-
پوند	۴۶۹۴	۲۰-
درهم	۹۶۸	۲-
طلا و سکه	قیمت	تغییر
طرح قدیم	۱,۱۱۹,۰۰۰	-
طرح جدید	۱,۱۲۰,۰۰۰	-
نیم	۵۶۰,۰۰۰	۴۰۰۰-
ربع	۲۸۹,۰۰۰	۱۰۰۰-
گرمی	۱۸۴,۰۰۰	۱۰۰۰-
گرم ۱۸ عیار	۱۱۴,۳۰۰	۳۰۰-
اونس (دلار)	۱۳۳۹۰۱	۱۶,۱-

از انتظارات اولیه باشد، این احتمال هست که قیمت طلا با افزایش روبه‌رو شود. وضعیت تقاضای فیزیکی طلا در بازارهای آسیایی و نوظهور نیز می‌تواند عامل مهم دیگری در نوسانات قیمت این فلز زرد باشد. این در حالی است که تحلیلگران اقتصادی به سرمایه‌گذاران بین‌المللی توصیه می‌کنند بهترین فرصت برای خرید طلا زمانی است که قیمت به کمتر از هزارو ۳۳۵ تا هزارو ۳۴۰ دلار کاهش یابد. به گزارش بیزینس‌لاین، سرمایه‌گذاران بین‌المللی منتظر انتشار آمارهای اشتغال آمریکا هستند تا درباره سرمایه‌گذاری در بازار طلا تصمیم‌گیری کنند.

آیین‌نامه اجرایی معدوم‌سازی یا صادرات کالاهای قاچاق ابلاغ شد

● **شرق:** اسحاق جهانگیری، معاون اول رئیس‌جمهور، آیین‌نامه اجرایی مواد ۵۵ و ۵۶قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز را بعد از تصویب در هیات دولت به دستگاه‌های مختلف ابلاغ کرد؛ براساس این ابلاغیه، کالاهای قاچاق کشف‌شده باید معدوم یا دوباره به خارج صادر شوند. این ابلاغیه خطاب به وزارتخانه‌های صنعت، بهداشت و درمان، اقتصاد، نفت، کشاورزی، دادگستری، کشور، دفاع و پشتیبانی، سازمان‌های استاندارد، میراث فرهنگی و گردشگری، مدیریت و برنامه‌ریزی و بانک مرکزی همچنین دبیرخانه‌های مناطق آزاد تجاری و ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز صادر شده است. براساس این ابلاغیه از این پس کالاهای قاچاق کشف‌شده عمدتاً اجازه ورود به چرخه مصرف در بازار کشور را ندارند؛ بنابراین باید معدوم شوند یا دوباره به خارج از کشور صادر شوند. در این ابلاغیه آمده است: کالاهای قاچاق مکشوفه در صورت امکان به‌شرط صادرات و با اخذ تضمین لازم، به فروش می‌رسند و در غیر این صورت، مطابق مقررات این آیین‌نامه امحا خواهند شد.

۲۴۰برند تقلبی پوشاک خارجی در ایران شناسایی شد

● **تسنیم:** رئیس مرکز امور اصناف و بازرگانان با بیان اینکه ۲۴۰ برند تقلبی پوشاک خارجی در ایران تا امروز شناسایی شده است، گفت: ۲۵ برند خارجی در بخش پوشاک در ایران ثبت شد و مدارک ۲۴ برند دیگر در دست بررسی است. یدالله صادقی اظهار کرد: برندهایی که تا به امروز در ایران فعالیت می‌کردند، ضابطه‌مند نبودند و به واردکنندگان اجبار نمی‌شد حتماً باید برند خود را از صاحب برند اصلی دریافت کنند. او افزود: برای سامان‌دهی این امر در مرحله اول اضافی که با عنوان برند در کشور فعالیت می‌کردند شناسایی شدند و به آنها اخطار دادیم درصورتی‌که ادعا می‌کنند نماینده برندی مانند «نایک» در ایران هستند، آیا از طرف آنها مجوز دارند یا خیر؟ او تصریح کرد: در کشور ۳۰۰ شرکت شناسایی شد که ۵۰ شرکت واقعا نمایندگی شرکت اصلی بودند. صادقی یادآور شد: حدود ۶۰ شرکت که قراردادهای خود را از کشور مبدا به ما ارائه داده بودند، به آنها مهلت داده شده است قراردادی جدید براساس معیارهای ما ارائه دهند، به همین منظور به آنها که رهگیری داده شد.

دستمزد کمتر از حداقل قانون کار، خیانت به جامعه کارگری است

● **تسنیم:** حسین جیبی، دبیر کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان تهران، در واکنش به اظهارات مدیر کل اشتغال وزارت کار درباره تعیین مزد براساس بهره‌وری در نشست تخصصی دستمزد در اتاق بازرگانی ایران، گفت: دستمزد کمتر از حداقل قانون کار، خیانت به جامعه کارگری است. چند روز گذشته نشست تخصصی نقش سیاست‌های حداقل دستمزد کارآفرین در صنایع کوچک و متوسط در محل اتاق بازرگانی ایران با حضور فعالان بخش خصوصی و مدیران اتاق بازرگانی بدون حضور نمایندگان جامعه کارگری برگزار شد؛ در آن جلسه محمدرضا کارگر، مدیر کل توسعه اشتغال و سیاست‌گذاری بازار کار به‌عنوان نماینده دولت حضور داشت و بر اشتغال‌زایی و مبارزه با بی‌کاری از طریق ارزان‌سازی نیروی کار و تعیین دستمزد براساس بهره‌وری تاکید کرد. «کارگر» با اشاره به توجه‌نکردن به کوچک‌شدن حجم سبد معاش کارگران در اثر اجرانشدن بند ۲ ماده ۴۱ قانون کار، نبود امنیت شغلی در پی اجرانشدن ماده ۷ قانون کار، تاکید کرد مزد باید براساس میزان بهره‌وری کارگران تعیین شود. نماینده دولت خطاب به فعالان بخش خصوصی گفت دولت آماده است پتانسیل ارزان‌سازی کارگران را در اختیار کارفرمایان بگذارد، زیرا اساس کار این است که فارغ‌التحصیلان دانشگاهی به‌دنبال جمع‌کردن رزومه هستند و کارفرمایان می‌توانند بدون صرف هزینه برای حقوق و دستمزد، آنها را به خدمت بگیرند.

ارزش بازار پوشاک ایران ۱۱/۵میلیارد دلار

● **مه:** دبیر سابق انجمن تولیدکنندگان صنایع نساجی، ارزش بازار پوشاک ایران را ۱۱.۵ میلیارد دلار عنوان کرد و گفت: ۲.۵ تا سه میلیارد دلار از این بازار در اختیار رقبای خارجی است. علیرضا حائری گفت: طبق اعلام دفتر نساجی وزارت صنعت، درحال‌حاضر هزارو ۵۰۰ واحد صنعتی پوشاک با اشتغال ۳۰ هزار نفر و ۲۰ هزار واحد صنفی با اشتغال ۲۵۰ هزار نفر در این بخش به فعالیت مشغول هستند؛ این واحدها با ظرفیتی معادل ۳۴۰ هزار تن در سال احداث شده و ظرفیت عملی فعلی آنها بالغ بر حدود ۳۰۰ هزار تن انواع پوشاک در سال است. این در حالی است که ارزش بازار جهانی پوشاک درحال‌حاضر بالغ بر حدود هزارو ۵۰۰ میلیارد دلار در سال است که تخمین زده می‌شود این بازار در سال ۲۰۲۵ از مرز دوهزار میلیارد دلار نیز فراتر رود.